

grondig onderzoek van het werk van deze kunstenaar wijst op tal van elementen in een antinomisch verband: het gaat telkens om een antinomie die getuigt van een intense creativiteit.

Het is uiteindelijk ook deze antinomie die het artistieke systeem van Opy Zouni karakteriseert: de organisatie, de structuur en de wetten ervan zijn in die mate dualistisch dat het om twee gelijklopende systemen lijkt te gaan.

De toeschouwer onderscheidt vrij vlug de twee zienswijzen van de kunstenaar: de contemplatie van de innerlijke en van de uiterlijke wereld.

Het eerste uitgangspunt is zuiver objectief en leidt tot mathematische en logische waarden, terwijl het tweede uitgangspunt subjectief is en een diepgaande persoonlijke objecteninterpretatie ontwikkelt. Erg belangrijk in het poëtisch onderzoek van deze kunstenaar is dat de antinomieën in haar oeuvre uiteindelijk de volgende merkwaardige ideeën formuleren.

De kunst is de resultante van een specifieke denkvorm die enerzijds een thema uitdrukt dat niet noodzakelijk reëel hoeft te zijn en anderzijds gestalte geeft aan de ervaringsrealiteit. Het lijkt wel te gaan om een synthese van Plato en Descartes, van de fenomenologen en van de Engelse empiristen.

Het onderzoek van Opy Zouni situeert zich op het raakpunt van de Oosterse en Westerse mediterrane culturen.

L'antinomie, finalement, est une caractéristique particulière du système artistique d'Opy Zouni. Un système dont l'organisation, la structure et les lois ont un statut de dualité comme s'il s'agissait de deux systèmes parallèles. Plus précisément, le spectateur distingue facilement deux points de vue, où l'artiste contemple le monde de l'extérieur et de l'intérieur.

L'un est purement objectif et il jaillit des valeurs mathématiques et logiques, tandis que le deuxième, subjectif, apporte des éléments intenses de l'interprétation personnelle des choses. Mais l'important dans la disposition poétique de l'artiste c'est qu'avec son œuvre et les antinomies qu'elle propose enfin comme un devenir unique, elle formule l'idée intéressante suivante.

L'art est un acte d'une catégorie spécifique qui exprime d'un côté quelque chose d'une manière objective, pas nécessairement réelle et de l'autre côté toute expérience consciente.

Une combinaison de Platon et de Descartes, de la phénoménologie et des empiristes anglais. Une démarche d'Opy Zouni au point de rencontre de deux civilisations de la Méditerranée: celle de l'Orient et de l'Occident.

while on the contrary, in her sculptures there is the dimensional picture of the space. If, then, we go on searching, we will meet in Opy Zouni's work many elements which are opposed to each other that no doubt we can consider it as a creative antinomy. Thus, the antinomy is a very particular characteristic of Opy Zouni's artistic system. A system whose organization, structure and laws have a two-way substance, as if it is about two parallel systems. More precisely, the spectator can easily distinguish two view-points on which the artist is based to consider the external and inner world.

The one is quite objective and comes out of mathematical and rational values, while the second is subjective and comprises intense elements of her personal perception of the things. However, the most important in the poetical mood of the artist is that with her work and the oppositions that she finally proposes as a unique being, she expresses the following very interesting idea.

The art is an act of a specific category, which expresses on one hand something very objectively, not necessarily factual, and on the other hand every conscious experience of ours.

A combination of Plato and Descartes of the phenomenology and the British empiricists. Opy Zouni's journey to the point of meeting of the two civilizations of the Mediterranean: of the Eastern and the Western.

